

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa B. B.

przeciwko L. B.

o rozwód,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 lipca 2020 r.,

na skutek przedstawienia akt o sygn. I C (...) przez Sąd Okręgowy

w R. celem oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy,

zawiesza postępowanie przed Sądem Najwyższym na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. - w związku z przedstawieniem przez Sąd Najwyższy pytania prawnego Trybunałowi Konstytucyjnemu w sprawie o sygn. akt IV CO 50/19.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w R. postanowieniem z 11 grudnia 2019 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego w trybie art. 45 k.p.c. celem oznaczenia sądu do rozpoznania sprawy. Sąd Okręgowy wskazał, iż w sprawie głównej - o rozwód -zarówno powód, jak i pozwana, zamieszkują poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, nigdy

wspólnie nie mieszkali na terytorium Polski, co oznacza, iż nie jest możliwe na podstawie art. 41 k.p.c. ustalenie sądu miejscowo właściwego do rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie postępowanie przed Sądem Najwyższym podlega zawieszeniu na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ w związku z art. 391 § 1 w związku z art. 398²¹ k.p.c. w związku z przedstawieniem przez Sąd Najwyższy pytania prawnego Trybunałowi Konstytucyjnemu w sprawie o sygn. akt IV CO 50/19.

Konieczność zawieszenia postępowania wynika z faktu, iż od wyniku postępowania zainicjowanego przed Trybunałem Konstytucyjnym wskazanym powyżej pytaniem prawnym, tj. rozstrzygnięcia w zakresie hierarchicznej zgodności art. 45 k.p.c. ze wskazanymi w pytaniu prawnym normami konstytucyjnymi, zależy również rozstrzygnięcie w sprawie niniejszej, skoro pytanie prawne w sprawie o sygn. IV CO 50/19 dotyczy przepisu, który znajduje zastosowanie również w tej sprawie.

Wątpliwości Sądu Najwyższego sformułowane w pytaniu prawnym dotyczą tego, czy art. 45 k.p.c. w zakresie, w jakim:

1. wyklucza stwierdzenie niewłaściwości sądu w razie oznaczenia przez Sąd Najwyższy sądu, przed który należy wytoczyć powództwo - jest zgodny z art. 2 oraz z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP,
2. nie określa kryteriów ani przesłanek stanowiących podstawę oznaczenia przez Sąd Najwyższy sądu, przed który należy wytoczyć powództwo - jest zgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 176 ust. 2 oraz z art. 7 Konstytucji RP.

Ze względu na systematykę przepisów Kodeksu postępowania cywilnego wyłączenie stosowania art. 177 k.p.c. dotyczy wyłącznie spraw, o których mowa w art. 398¹ i nast. (część pierwsza, księga pierwsza, tytuł VI, dział Va „Skarga kasacyjna”). Art. 398¹² k.p.c. powinien być interpretowany ściśle. W konsekwencji, niezależnie od wykładni powyższego przepisu w postępowaniach wywołanych skargą kasacyjną, wyłączenie stosowania art. 177 k.p.c. nie dotyczy

innych postępowań przed Sądem Najwyższym niż zainicjowane skargą, a zatem również postępowania na podstawie art. 45 k.p.c.

Należy również zaznaczyć, że w świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, prawo do sądu w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, w pełnym, nieuszczuplonym kształcie wymaga uzyskania czytelnego, weryfikowalnego uzasadnienia rozstrzygnięcia (zob. w szczególności wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 30 maja 2007 r., sygn. akt 68/06, OTK ZU 6/A/2007, poz. 53). Mając na względzie wynikające z konstytucyjnego prawa do sądu gwarancje proceduralne celowe w niniejszej sprawie jest wskazanie motywów zawieszenia postępowania przez Sąd Najwyższy.

Z tych względów, na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ w związku z art. 391 § 1 w związku z art. 398²¹ k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

jw